

Aangezien het verbruik aan kunstmest in Oost-Europa regelmatig stijgt, dat er een vooruitgang der technische hulpmiddelen is. De keten, die den landbouw aan den maatschappijken arbeid smeedt, wordt hechter, ook hier is de landbouw op den weg naar de industrieele productie.

Het blijft echter nog een open vraag, in hoere de kleine boeren in dit proces getrokken zijn. Uit het feit, dat Estland, Letland en Finland reeds hun normalisatie-wetten hebben en Hongarije ze voorbereidt, en tevens uit het feit, dat deze landen krachtige boeren-coöperaties hebben, valt af te leiden, dat ook zij reeds binnen den kring der industrieele productie geraakt zijn, dat ze op den weg naar de specialisatie zijn. Het alom doorzetten van dit proces is dus een kwestie van tijd.

Rutgers vestigt in zijn boekje "Het Boerenvraagstuk" er de aandacht op, dat het grootgrondbezit in zulke kleine stukken verdeeld is, dat de kleine boer bij den extensieven landbouw, zooals die in Oost-Europa gebruikelijk is, onmogelijk van zijn grond bestaan kan, zoodat hij op de groote goederen in loodienst moet gaan. Deze categorie van werkers kennen we in West-Europa ook: we noemen ze hier landarbeiders met een stukje grond. Uit dezen toestand leidt Rutgers nu af, dat de technische ontwikkeling van den landbouw niet vooruit komen kan door de armoede der kleine boeren. We gelooven echter, dat eenige voorzichtigheid bij het beoordeelen wel ter plaatse is.

Bij onze bespreking van den opbrengst per HA in West-Europa hebben we gezien, DAT DE NOOD DER BOEREN

ZICH NAAR TWEE RICHTINGEN UITWERKT, één die de technische ontwikkeling rent en één, die juist tot het stijgen der productiviteit voert. Rutgers zal y toch wel niet heelemaal een vreemde in Holland zijn, zoodat hij kan weten, dat ook hier een opschuiving tot stand gekomen is van landarbeiders met een stukje grond naar het uitoefenen van het boerenbedrijf als "hoofdberoep". De NOOD brengt de boeren tot coöperatie en specialisatie: tot rationalisatie van het bedrijf. Alleen als de nood zoo ontzettend is, dat IEDERE accumulatie onmogelijk geworden is, kan ook het proces der specialisatie niet voortschrijden. MAAR ZOO IS DE TOESTAND IN OOST-EUROPA NIET! Gezien de enorme achterstand in bodemopbrengst per HA is duidelijk, dat er niet zoo heel veel noodig is, om deze met 30-40% te doen stijgen, wat den boeren een aanmerkelijke ruimte voor accumulatie geeft. Een typisch voorbeeld daarvan levert Italië, waar de boeren

"De doorsnee gesalarieerde bestuurder van een vakvereniging is een werkmán, die aan zijn dagwerk ontenapt is met behulp van "politiek" in den bond zelf. Elke nieuwigheid brengt voor hem het gevaar mee, zijn kantoorbaantje te verliezen en weer met zijn handen te moeten werken. Hij heeft geleerd te onderhandelen met de werkgevers en hun sigaren te rooken en in vele gevallen geeft hij meer geld uit dan hij officieel verdient".
(Upton Sinclair, "Petroleum").

WAT IS DE I.W.W.
(vervolg)

De belangrijke veranderingen in de economische structuur van de maatschappij, welke door de sociale evolutie bijna sneller geschapen worden, dan wij ons uit de puinhopen van de oude maatschappij kunnen bevrijden, hebben ook nog andere belangrijke veranderingen in de organisatie van de maatschappij tot gevolg.

INEENSTORTING VAN HET POLITIEK BEHEER (DE STAAT).

Het ligt in de natuur der dingen opgesloten, dat de economische ineenstorting van kapitalisme een politiek ineenstorting tengevolge moet hebben. Dit is in overeenstemming met de historisch-materialistische geschied-beschouwing, volgens welke alle sociale (staatkundige) instituten op de economische structuur van de maatschappij terug te voeren zijn. Als de economische structuur zich begeeft, moeten de regeeringen volgen. Zij moeten zich aan de economische veranderingen aanpassen om te kunnen bestaan, waar ze daartoe niet in staat zijn moeten ze verdwijnen.

De politieke ineenstorting is voor een deel het gevolg van het financiële bankroet, dat plaats vindt tegelijk met het economische verval van de maatschappij. Als de productie terneer ligt, als geen meerwaarde meer gemaakt wordt zijn er ook geen middelen meer om de regeering in stand te houden. In een op privaats eigendom berustende maatschappij heeft de regeering evengoed geld nodig als welke andere industrieonderneming of ander soort zaak. Na de Europeesche industrieele ineenstorting b.v. probeerden veel Europeesche regeeringen geld te leenen om hun maatschappij te kunnen handhaven. De politieke ineenstorting volgt altijd zeer dicht op de economische.

Als er geen kapitaal meer is zullen de politici van de burgerlijke staatsmachine, de regeeringen hun positie op moeten geven. Zelfs als ze groote schatten vergaard hebben, kunnen ze deze toch niet vernieuwen, daar ze zelf geen waarde produceeren en daar, zodra het stelsel van prievaatbezit opgeheven is, een belastingheffing op de bevolking onmogelijk zal zijn, zou zij in de lucht hangen, ineen schrompelen, niet in staat verder te bestaan.

Dit is onze opvatting van deze punten en daarom voelen wij ons niet tot de nuttelooze arbeid gedrongen, de ons onderdrukkende regeringen aan te tasten. Als men een hond met een stok slaat, zet deze zijn tanden en klauwen in de stok. De arbeiders zullen verstandiger zijn. De regering (staat) is de stok in de handen van de economisch heerschende klasse van ieder land. Laat de stok, maar richt U tegen den drager, tegen de heerschende klasse direct, zoals dat het I.W.W. program propageert. De arbeiders van Rusland, Zweden en Duitsland hebben de bourgeoisie de regeringknuppel uit de handen gewrongen en probeeren hem voor socialisme te gebruiken. Maar de socialistische knuppel is even slecht als de kapitalistische.

De staatsmachinerie, de regering, is maar de reflex, de schaduw van de economisch heerschende systeem en wij draven niet achter schaduwen en wolven aan. Wij jagen achter de substantie die de schaduw verdoort. Als deze substantie verdwijnt, zal ook de schaduw verdwijnen. Onze opvatting ontnemt de leden van de I.W.W. niet het recht om voor zich zelf politiek te beslissen, zij hebben volstrekt vrijheid, slechts moeten zij niet probeeren onze organisatie onder een of andere politieke controle te brengen.

INDUSTRIEEL BEHEER GEBOREN UIT ECONOMISCHE NOODZAAK.
 Zoals reeds in het voorafgaande gezegd: zodra het economisch debacle zulke vormen aanneemt dat het lijden der menschen onverdragelijk wordt, zullen zij zich een nieuw productie systeem moeten scheppen om hun behoeften te bevredigen, of zij zullen te gronde gaan. Alle noodzakelijk georganiseerd worden, om in gemeenschappelijke arbeid orde in de chaos te brengen en de maatschappij voor de ondergang te behoeden, want het is onmogelijk, dat kapitalistische vormen zich opnuw kunnen ontwikkelen. Men zal dan constatareeren, dat de oude vormen van maatschappelijk beheer voor het verder functioneeren volkomen ongeschikt zijn. De menschen zullen inzien dat het noodig zal zijn van politiek naar industrieel beheer over te gaan.

Wij weten hoe het politiek beheer (regering) opgebouwd is. Door verkiezingen en vertegenwoordigingen binnen de aardrijkskundige grenzen van het land. De burgers doen in hun districten hun keuze zonder de candidaten te kennen, of iets over hun hoedanigheden en bekwaamheden te weten. Een politieke machine (parlementaire partij), presenteert de candidaten en het is haar geheim waarom ze de ondeugelijkste uitzoekt. Deze candidaten hebben niet de opgave iets maatschappelijke nuttige te volbrengen, maar worden wegens hun macht in de politieke machine, of wegens hun bereidheid, uitverkoren de smerigste zaakjes voor de bourgeoisie op te knappen. Als resultaat van dit alles zien wij een hoog industrieel maatschappij, zoals b.v. die van de Vereenigde Staten grotendeels geleid door advocaten en bercepspolici. Zoo heeft deze vorm van politiek beheer de tendenz, door eigen onervarenheid, het kapitalisme steeds onmogelijker te maken. Dit heeft niet alleen betrekking op het politieke beheer van kapitalistische staten, maar ook op die van socialistische. "Bezetting alle gewichtige posten door vertrouwbare bolschewieken, zonder inachtneming van hun bekwaamheden" luidt het Russische parool, dat de industrieel ineenstorting van Rusland tot gevolge had. De moderne industrieel maat-

schappij is te gecompliceerd in haar economisch mechanisme om door partij-politici en politieke beoerders geleid te kunnen worden. Wil het een industrieel maatschappij goed gaan, dan heeft ze een beheer van vaklui, een industrieel beheer noodig.

Wij willen niet langer een regering, die uit een allerbedenkelijkst mengsel van advocaten en rethorische redenaars bestaat. De menschen van een industrieel maatschappij wenschen hun beheer in hun werkplaatsen, in hun industrie, de plaats van hun arbeid, van hun beroep, of wat het zij mag, te kiezen. Zij wenschen hun beste en bekwaamste mannen en vrouwen in hun beheers-lichamen. Iedere tak van menselijke arbeid zal in dit beheer vertegenwoordigd zijn, waar nu slechts een politieke klik zonder eenige bekwaamheid heerscht. Inderdaad kennen de meeste politici geen nuttige arbeid, hun handwerk is partij-intrige en regeringsbedrog.

Door het kiesrecht in de bedrijven worden de bekwaamste arbeiders gekozen. Door het industrie-beheer (de raden) de bruikbaarste dienaars der menschen uit alle gebieden van menselijke arbeid gesteld; met deze krachten zullen wij voor alle tijden de macht van de arbeidende klasse vastleggen en iedere terugkeer van de uitbuiting onmogelijk maken. De in het volgende hoofdstuk omschreven organisatie der industrie-unies is het middel, waarmee de I.W.W. de menschen van komende tijden de vrijheid verzekeren zal. Hier is de waarheid waarvan wij heden spreken: de industrie-democratie, het industrie-communisme.

DE STRUCTUUR VAN DE I.W.W.

Zoals reeds eerder gezegd heeft de I.W.W. tegenwoordig 29 industrie-unies (we handhaven voor het woord "Union" de letterlijke vertaling: Unie, hoewel het begrip "vereeniging" in wezen misschien voor onze Hollandsche opvattingen beter omschrijven zou (vert.), georganiseerd. Enkele daaronder zijn nog zwak en voorloopig niet veel meer dan propaganda, een middel tot opwekking.

Het strijdfrent van heden- het saam van de maatschappij van morgen. Wat volgt is een overzicht van de industrie-afdeelingen en der industrie-unies.

Landbouw afdeling	100	100
Landarbeiders-industrie-unie		120
Boscharbeiders i.u.		130
Visschers i.u.		140
Bloemen en tuinbouw i.u.		210
Mijnbouwafdeling	200	220
Metaal mijnwerkers i.u.		230
Kolen en kookarbeiders i.u.		300
Olie- gas en petroleumarbeiders i.u.		310
Konstruktie-afdeling	300	320
Spoorweg-weg-kanaal-tunnel- en brugconstructiearbeiders i.u.		330
Scheepsbouwarbeiders i.u.		330
Huis- en bouwconstructiearbeiders-unie		400
Afdeling voor fabricage en alg. productie	400	410
Textiel en confectie arbeiders i.u.		

		420
Houtbewerkers	i.u.	430
Chemie-arbeiders	i.u.	440
Metaalarbeiders en machinebouwers	i.u.	450
Drukkerij- en uitgevers-arb.	i.u.	460
Levensmiddelen arbeiders	i.u.	470
Leerbewerker	i.u.	480
Glas en aardewerk arb.	i.u.	
Transport-afdeeling	500	510
Scheeps-transp. Arb.	i.u.	520
Spoorwegarbeiders	i.u.	530
Telegraaf- telefoon- en draadloze tel. arb.	i.u.	540
Stedelijke transp. arb.	i.u.	550
Luchtscheepvaart en transp. arb.	i.u.	
Afd. Volkswelvaart nr.	600	610
Gezondheids en sanitaire arb.	i.u.	620
Park- en landwazen onderhouders arb.	i.u.	630
Onderwijzend personeel	i.u.	640
Alg. distributie arb.	i.u.	650
Openbare reinigings arb.		660
Vermakelijkheids enz. arb.	i.u.	

Deze decimale nummering der afzonderlijke unies maakt het mogelijk steeds nieuwe industrie unies in het systeem in te voegen zoodra daaraan behoefte bestaat.

BYZONDERHEDEN DER STRUCTUUR.

Zooals het overzicht toont zijn de industrie-unies naar beroepstakken geordend. Als het noodzakelijk is wordt meerdere van deze industrie-unies tot een afdelingsbeheer samen te laten vallen wordt daarmede rekening gehouden.

De "Wet" schrijvende instanties van de I.W.W. zijn de algemeene vergaderingen (congressen) die bedrijfs- en districts-vergaderingen. Als het noodig zal blijken worden andere beslissende lichamen gevormd.

De uitvoerende organen van de I.W.W. zijn het executieboard en een secretaris-penningmeester. Iedere afzonderlijke industrie-unie heeft een secretaris-penningmeester en een alg. organisatie-comite.

Zoo is het strijdfrent van heden te gelijk het geraamte der productie en distributie machine van de nieuwe maatschappij, zooals wij ons die voorstellen; en wij willen deze machinerie tot het industrie-beheer der toekomst maken.

Hierbij komen de beheers-organen met geographisch karakter, zooals ze voor lokale en regionale gebieden gebruikt worden, om de functies van de huidige lokale beheersapparaten over te nemen, wanneer deze niet meer tot tevredenheid van de meerderheid der menschen arbeiden. Deze organen worden eveneens gekozen door middel van het industriele kiesrecht (in de bedrijven). Ze zullen niet een politiek, maar een industrieel karakter dragen. Deze lokale en regionale industrieraaden hebben hun tegenhanger in de tegenwoordige arbeidersraden ~~in de Russische~~ de Russische sovjet, het Fransche Bureau de travail, de Duitsche Arbeiterbörse de

Italiaansche Camera di Lavoro, der Skandinavische Lokalsamorganisationen. Uit principe onthoudt de I.W.W. zich van het opstellen van afzonderlijke onverbreekbare voorschriften voor toekomstige generaties. Wij willen de nieuwe organisaties vormen als we zoover zijn, door ons aan de economische dwang aan te passen. Dit lijkt ons beter, als reeds heden een of ander dogma of gebiedende wijsbegeerte als socialisme, bolsjewisme of anarchisme voor te schrijven. De I.W.W. kan bolsjewisten, socialisten of anarchisten als leden hebben, doch geen van deze richtingen kan de I.W.W. als haar werktuig beschouwen. De I.W.W. baant zich haar weg alleen.

Als men ons een korte naam wil geven noem ons dan industrie-communisten. Wij zijn het product der economische verhoudingen in een hoog ontwikkeld industrie land; ons geheele leven is met industriele arbeid verbonden, wij denken en spreken in industrie-uitdrukkingen en zoeken wij ook redding door industriele organisatie. Wij zijn industrie-communisten. Socialist, bolsjewiki, anarchisten en alle andere arbeiders van de meest verschillende instelling nemen onze filosofie, doeleinden, methoden, structuur en zelfs onze naam an. Op de basis van onze beginselen strekken wij de hand overzee, bereid, met de industrie-unie van alle landen de industrie-internationale te vormen. De internationale, die de droomen van de stichters van onze organisatie tot werkelijkheid maken zal en die hen de naam kiezen deed van Industrie-Arbeiders der Wereld.

Slot volgt.

Amsterdam 1929 September No. 3

1

Wat is de I.W.W. (slot)
De Duitse koeli in Holland
Bijlage Landbouw

WAT IS DE I.W.W. (slot).

Het ontwikkelingswerk van de I.W.W. op industrieel gebied ook zijn mag, hoe belangrijk het werk van de I.W.W. op opvoeding der arbeidersklasse. Door haar hoofdtaak is evenwel steeds die opvoeding der arbeidersklasse. Door haar arbeid op dit terrein werd de I.W.W. een wereldbeweging. Ongelukkigwijze is ze tegenwoordig slechts in staat het elementairste, industriele onderwijs te geven, hoewel voor alles een volkomen, algemeene opvoeding noodzakelijk is.

Statistieken geven voor de geschooldheid in de V.S. geen constante cijfers. Lieden die geen onderwijs genoten hebben treft men niet alleen bij negers en buitenlanden aan, maar evenzeer onder de inheemache blanken. Het aantal van deze laatsten is in bepaalde deelen van het land grooter dan algemeen bekend is. Bij de laatste groote militaire volkstelling schatten de autoriteiten 25% van de volwassen burgers te behooren tot deze groep. Deze bevinden zich, zoodals de ervaring leert, in de arbeidersklasse. Op gelijke hoogte beweegt zich de groote groep, die weinig of slechts broksgewijs onderwijs gehad hebben. Slechts een in verhouding zeer klein percentage arbeiders kan lezen van de 40 millioen arbeiders slechts een 10 millioen. De rest is onverschillig of niet te bereiken, vastgeroest in onwetendheid.

Hoe slecht het met de opvoeding staat bewijzen de oorlogstellingen. Psychologen bepaalden na onderzoek van 1-700.000 rekruten, dat de intellectuele gemiddelde ouderdom van de voor de militaire dienst te gebruiken Amerikanen 13 jaar bedraagt. Minder dan een derde van de bevolking staat boven dit gemiddelde en slechts 4% wijst een ruim hogere intelligentie aan, zoodals dat deze zelfde officiele statistiek zegt. Dit is een slechte toestand, die de relatieve langzaamheid van het werk in onze organisatie verklaart.

De vakteweging is voor het grootste deel slechts een leidzaam lichaam, onder de hoede van een opschepper, die alles weet, terwijl de leden niets behoeven te weten, buiten de grootte van hun bij te dragen contributie. Bij de I.W.W. is dit anders. Een min of meer geoeftend verband wordt hier verlangd, van een graad van intellect, die boven het statistisch vastgestelde gemiddelde van 13 jaar uitgaat. De onwetendheid is dan ook de grootste hinderpaal die we te overwinnen hebben. De kapitalisten weten wat ze doen als ze weigeren scholen te bouwen.

Een onwetende arbeider is voor het streven en verlangen van zijn klasse net zoo gevaarlijk, als welke epidemische ziekte voor onze gezondheid. Daarom probeeren wij met takt, maar steeds en onvermoeibaar onze niet onderwezen kameraden tot leeren te bewegen. De gelegenheden hiervoor zijn vele, als we naar zulke omzien. Aan een man die geen onderwijs genoten